

UTRECHTSCHIE COURANT

VRIJDAG,

den 22. Maart.

Burgemeester en Wethouders der Stad Utrecht.
 Brengen ter kennis der ingezetenen, dat de heer **Staatsraad Jonkfr. Mr. H. M. A. J. VAN ASCH VAN WYCK**, op dezelfde verzoek, bij Koninklijk besluit van den 16. Februarij 1839, n.º 146, oervol ontlasten zijde als Burgemeester dezer Stad, de heer **Mr. A. R. J. L. Kien**, bij Z. M. besluit van den 10. Maart daaraanvolgende, No. 69, als zeedanig is benoemd, en dat Zijn Ed. Achtb. in die hoedanigheid is beëdigd, en de voorsz. betrekking op heden heeft aanvaard.

En opdat dit tot een ieders kennis zoude komen, zal deze worden gedrukt, afgekoondigd en aangeplakt, waar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan en gepubliceerd te Utrecht 21. Maart 1839.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

N. P. J. KIEN, w.
 Ter ordonnantie van dezelve,
 W. G. V. DYK, L. S.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht, Gehoord de verzoeken, staande door de Administratie tot het Voerwesen gedaan,

Brengen bij deze ter kennis van alle Stalhouders, Verhuurders van Ruituigen, Veeherden, Sierspers en dergelijken, hun beroep binnen deze Gemeente nitlopende, dat de voormelde commissie, krachtens art. 1. der ordonnantie op het Voerwesen te Utrecht, van 21. Sept. 1829, op Dinsdag 26. Maart daaraanvolgende zal aanvragen met het ten haren overstaan de inspectoren der ruituigen bij gedacht reglement bedoeld, en dat intusschen ieder Stalhouders, enz., wonende in de Wijken A. B. C. D. E. F. en G. op gezinsdag 28. Maart, en die in de Wijken H. I. K. L. en M. woonsdag 29. Maart den 27. Maart daaraanvolgende, des morgens ten 9 ure, deszelfs Ruituigen zal moeten te voorschijn brengen, met in achtneming ook van het bepaalde bij Publicatie van 6. Augustus 1838.

Voorts dat de bedoelde inspectie zal plaats hebben aan het Munsterkerkhof alhier, en geschieden door den daartoe benoemden en beëdigden Keurmeester, terwyl de Ruituigen achter elkander zullen behooren gepast te worden, en voorts als bevoorren, tenen namens de directie van Politie zal worden aangewezen.

Elkdelijk hebben Burgemeester en Wethouders gemeent, ieder Stalhouders, enz. te moeten herin-

neren aan de nakoming der bepalingen, vervat bij art. 2 en 12 van meerkomende Ordonnantie, betreffende het doen van aangifte van nieuw aangekocht of buiten hun beroep gestelde Ruituigen, te welken einde dagelijks ter Secretarie dezer stad, des morgens van 10 tot 2 ure, uitgezonderd de Zon- en Feestdagen, gelegenheid gegeven zal worden.

Utrecht den 18. Maart 1839.

Burgemeester en Weth. voora.

L. T. N. E. P. V. E. U. Weth.

Ter ordonnantie van dezelve,

W. G. V. DIJK, L. S.

De Weduwe **MIJNTJE VAN DEN BRINK**, die zich in zake de Nationale Militie, gevend heeft aan den Heer Staatsraad-Gouverneur dezer Provincie, wordt opgeroepen zich onverwilt aan te melden aan het Militair Bureau ten Stadhuize.

Utrecht den 19. Maart 1839.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

Ter ordonnantie van dezelve,

W. G. V. DIJK, L. S.

ITALIE.

NAPELS 4. Maart. Terwijl wij gedurende den winter nacht weder hadden, hebben wij thans koude, welke in dezen tijd des te gevoeliger is. In Feb. was de thermometer tot 17 gr. gestegen, en gisteren middag in de schaduw 17 gr. 10. Terwijl het des avonds tot op het vriespunt viel.

Gisteren Zondag heeft het kunstrijdergezelschap van **Guerra** den Trojaanschen kampstrijd op het Marsveld gegeven, waarbij talrijke men-schen, van welke vele in ruituigen, tegenwoordig waren. De koninklijke familie, gelijk ook de Koning en de kroonprins van Beieren, woonden dit schouwspel bij. De wedrennen in tromfwagens en de drie strijders, elk op 2 losse paarden, verdien vermelding.

3. Maart. De bekende zanger **Adolph Nourrit** is in den nacht van den 3. Maart, nadat hij den vorigen avond in de opera veel bijval en toejuiching had genoten, suster onverwachts overleden.

DUITSCHLAND.

WEENEN 13. Maart. Z. K. H. de grootvorst kroonsopvolger van Rusland heeft alhier de geschiedgely, het polytechnische instituut en andere instellingen bezocht, genomen, hij heeft een groot eijgen van 60 konvorts bij den prins van Saxe-Weimar bijgewoond, en de koninklijke familie te hebben genomen, is Z. K. H. heden morgen van hier, over Munchen en Stuttgart, naar s-Hage vertrokken.

BERLIJN 16. Maart. Te Warschau is eene telegrafische liate daargesteld, welke van daar tot aan Petersburg en Grodno loopt. Deze telegraaf is door den Poolischen bouwmeester **Swiderski** uitgevonden en uitgevoerd. Dezelve kan bij duisternis verlicht worden en des nachts even zichtbaarlyk werken als bij dag. In alles wijkt zij van de fran-sche telegraaf af. De teekens slaan, even als op een uurwijzer, in de rondte, in welken midden een wijzer draait, en de teekens geeft.

FRANKRIJK.

PARIS 18. Maart. De heer **Mauvout** is heden alhier aangekomen. Men verwacht na spoedig de benoeming van het kabinet.

Men heeft alhier de tijding, dat de acteur **Adolph Nourrit** zich den 3. te Napels heeft om het leven gebracht, door uit het raam te springen. Hij was den vorigen avond in de Norma uitgefeten.

Op het oogenblik dat men hier de tijding van **Nourrit's** treurig overlijden vernam, is **Mad. De-moreau**, eene jonge zanger, de conservatoire-opleiding van het conservatoire, die den eersten prijs behaald had, op eene nog vreeselijker wijze om het leven gekomen. Terwijl zij zich voor den spiegel in den achtersteen gereed maakte, om naar een concert te rijden, geraakte haar kleed in brand. Door onverschillig weg te willen loopen, vermeerderde zij de vlam, zij viel op den grond in twijfel, en drie uren daarna gaf zij onder de grootste pijnen den geest.

OVER DE TOONKUNST TE UTRECHT.

(4.º Artikel.)

HUISHOUDELIJK MUZIKFEEST.

Het muzikfeest, waarvan wij den 4. dezer reeds hebben gesproken, heeft op den aangekondigden dag plaats gehad; en is, oischoon het onder de ongunstigste voorkeekenen werd verbeid, zeer goed en tot de meest algemeene voldoening afgeleopen. Het gure en zeer onmuzikale weder tijdens de repetitie had een nadeelig op vele werkende leden gezindheid, dat men hunne medewerking vreesde te moeten missen, gelijk dit werkelijk met eenige het geval bleef. Intusschen bestonden de choren, waarmede de Jaargetijden van **HAYDN** zijn uitgevoerd, uit 92 zangers, waarvan 22 sopraan, 25 alt, 25 tenor en 25 bas, behalve de solo-stemmen; zoodat men op een werkend personeel van bijna 100 men gerekend hebben. Wij merken hier met eene bijzondere voldoening op, dat zoo wel de solo-stemmen, als de choren bezet waren door de leden onzer voorreedsangvereniging, of door zoodanigen, die vroeger van dezelfde deel maakten. Als een bijzonder afdoend bewijs voor den meer en meer toenemenden werkelijk goeden smaak voor werkelijk schoone muziek, te Utrecht, mag men bijna ontegenzeggelijk aanvoeren, dat werken als de Jaargetijden, met de grootste belangstelling in hun geheel gegeven, en met even groote belangstelling door het publiek

gehoord worden. Wanneer men bedenkt, dat dergelijke muzikfeesten de eenige gelegenheden zijn, waarmede de grootere werken niet verbrokkeld; maar in hun natuurlijk verband kan leeren kennen en waarderen, dan is het eene zeer gunstige opmerking voor de belangstelling, welke wij aan het goede hebben leeren geven, als deze verbrokking van meesterwerken bij ons niet plaats vindt, en niet geëigend zoude worden, gelijk dit elders geschiedt. Het is waar, dat uit goede werken, elk deel, elk choor of elke arie op zich afve-schoon zal zijn en bevallen; maar, om het verband te kunnen waarderen, om het geheel te leeren kennen, moet men ook het werk in zijn geheel hooren, en den totaal-indruk kunnen opmerken. Even zoo is dit het geval in de overige fraaie kunsten. Men pons uit het beste historisch schilderstuk, elk deel en zich zelfs van het geheel afgezonderd, en het zal als een kunststuk niet als een voortreffelijk geheel, ook als een goed bevallen. Maar kan men een even groot kunstgenot endervinden, als men alle deze deelen het eene na het andere hebbe gezien, zoo als men dit ondervindt, wanneer wij het geheel in zijn treffende overeenstemming kunnen waarderen? Voorzeker: niet. Deze uitwijding veroorloven wij ons, om ons te vrijwaren voor de anomalische voorbeelden, die ons van elders zouden kunnen gegeven worden, als instrumentaal-muziek had men de goede keus ge-

aan: de overbeslijke overture van **L. VAN BETHOVEN, Fidelio**. Deze is eene der beste orkest-composities uit alle voortreffelijke van dien onvergetelijken meester. Ons orkest heeft zich bij de uitvoering weder, gelijk gewoonlyk, zeer goed van zijne taak gekweten, en bewijzen, gegeren van de groote uitkomsten, waartoe belangstelling, ijver en gehoorzame beveling leiden kunnen. De verdienste van ons orkest is te groot, als men in een enkel woord, dat vele leden hebben, en onder deze, zoodanige, die de meest belangrijke endankbaarste en in het orkest zoo belangrijke instrumenten behandelen. De uitvoering dezer overture was goed. Zouden wij eenige aanmerking willen maken, dan zeggen wij, dat bij een zeer nauwkeurig optellen, eenige hoewel zeer geringe zwerving in het prestissimo, bij het metrisch geheel kon worden opgemerkt. Hetgeen echter te minder opmerking verdient, daar het althans van belang was, en dit moeilijke stuk hier slechts zelden is gespeeld. Het was een zeer goed idee van den directeur, om de trompet, die aan het stuk eene aankomst van het de veld moest aanduiden, in een aan het orkest gehoord lokaal te plaatsen, hetgeen eene goede werking deed, en goed werd aangegevoerd. Het oratorium, of althans de preloccantate, de Jaargetijden, werd over het geheel goed, op vele plaatsen voortreffelijk uitgevoerd. Het doet ons leed, dat men

NEDERLAND.

GRAVENHAGE 19. Maart. Heden zijn de be-
raadslagingen over de geldleening tot droogma-
king van het Haarlemmermeer voortgezet. De
leden van de Poll, van der Gronden, van
Swinderen, van Raaij van Wyck, enz. hebben
allen voor de wet gesproken en het aangenomen.
Zakelijke van die onderneming aangelegd. De le-
den Luxac, van Dam, Iselt en van Na-
gell hadden aanmerkingen. De ministers van Bin-
nenlandsche Zaken en van Financiën verdedigden
de voordragt. Het lid van Dam van Iselt had
het gevoelen wedersprekend, dat de aanneming den ze-
gen van het geslacht kon doen verwerven. Neen!
hij voor zich stelde zich daarvan niet den zege
maar den vloek voor. Hierop antwoordde Z. Exc.
de minister van financiën: »Dat hij in tegendeel
gelooft, zich den vloek der nakomelingen te ont-
den als te laden, indien hij heden niet medewerk-
te tot een maatregel, ten doel hebbende, het wa-
ter in nuttig land te herscheppen, en door de
droogmaking van het meer een groot deel des lands
voor gevaren te behoeden.»

Tegen het ontwerp met 45 tegen 6 stem-
men. Tegen hebben gestemd de heeren Romme,
Sandberg, van Nagell, van Dam van Iselt,
Luxac en van Alphen. Het ontwerp is aangenomen.
Niets meer aan de orde van den dag nu ook geen
onderwerp aangehangig zijnde, ver genoeg bevre-
derd, om thans in behandeling te worden gebracht.
verklaart, de voorzitter gemagtigd te zijn, de ver-
gadering onbepaald, tot nadere bijeenroeping, te
verdragen.

NIJMEGEN 19. Maart. Volgens een be-
rigt van Z. E. de minister van binnenlandsche
zaken, zal de aanbesteding van het leggen van
twee kribben aan den regten oever van den Boven-
Rijn, bij het Beneden-Spijk, welke op den 4. Ja-
nuarij 11. niet heeft kunnen geschieden, en elzoo
is uitgesteld geworden, als nu plaats hebben op
Vrijdag den 29. Maart 1839, aan het loket van
het gouvernement van Gelderland, te Arnhem, des
middags ten 12. ure.

Twee dagen voor de aanbesteding zal de noodig-
ge aanwijzing in loze worden gedaan, en zullen
voorts nadere informatie te bekomen zijn bij den
hoofd-ingénieur Ferrand te Arnhem, en dan het
genieur Fynje te Nijmegen.

LUXEMBURG 16. Maart. De deputatie welke
belast is, om het adres van de Groothertogin van
Groothertogdom Luxemburg, bestaat uit de vol-
gende vijf heeren, welke daartoe zijn gekozen,
de la Fontaine, Jacques Willmar, baron van
Bleckhausen, Jacques Lamart en Ed. Pe-
catore. De deputatie is belast, om den Koning
tevens, te herinneren aan zijne proclamatie van 19.
Feb. 1831, waarbij Z. M. aan de inwoners van
het Groothertogdom een bijzondere gunstigheid
heeft beloofd, voor de inwoners van de provincie.

— Bij de bevolking op het platte land heerscht
een nieuw leven, bij het denkbeeld, dat wij ein-
delijk uit de onzekerheid zijn gered en niet meer
aan België behoren. De meeste ambtenaren laten

zich met verontwaardiging tegen het gouvernement
van Brussel uit. De ministers wisten, dat de af-
stand onherroepelijk besloten was, en evenwel
hebben zij nog tot de week volgehouden, om de
ambtenaren en officieren der burgerwacht op
zeven tot maatschappij te maken, het welk geze-
ward door deze belachelijk in de oogen der in-
woners zijn geworden. Deze spotten thans met de
opruimers tot volksbewegingen, met de uitstrooiers
van onwaarheden en belachelijke zwetserijen. Alle
begoocheling is thans verdwenen. Velen schamen
zich den rol, welke zij voor een intrigant
hebben gespeeld. De ambtenaren, welke in die
comédie van misbegrip misbruik hebben gemaakt,
hebben alle schijn verloren. Het stilt thans ver-
trouwen in de eedelmooheid van den Koning
Groothertog en in zijne vaderlijke gezindheid.

UTRECHT den 20. Maart.

Wij vernemen, dat de afgeweten Burgemeester,
Jonkhr. Mr. VAN ASCH VAN WYCK, bij gelegen-
heid, dat hij van zijne betrekking in den Raad
afscheid nam, een verslag heeft voorgedragen van
den toestand der stad van den 1. Jan. 1839, tot
geloken met dien van 1830, en vinden ons in staat
gesteld de toespraak, waarmede dit verslag werd
besloten, mede te deelen; het was van den na-
volgenden inhoud:

»Het gese ik dan het gesegeen heb aan UEd.
Achtb. te mogen mededeelen, het Bestuur der stad
betreffende, wil ik niet afwisselen met de herin-
nering van ook door mij zelden ondervondene mosi-
kaden en bezwaren, welke bijna iedere nieuwe al-
gemeene welshapening of verordening voor de Be-
sturen vermeerderd, ik wil daardoor het over het
algemeen gunstige tafereel, hetwelk ik heb mogen
schetsen, niet ontloeren.»

»Het onderwondens is voorbij gegaan, doch het
was voor mij een leed voor de toekomst. — Eene
in mij kalren opgemerkte vermindering in de vast-
heid van gehougen en van geestkracht, ik mag er
bijvoegen, vermeerderde zwaarmoedigheid, hebben
mij doen wenschen, dat het einde van dit twaalf-
jarige tijdvak ook dat zijn moge van mijn aandeel aan
het bestuur als hoofd van de Regering dezer Stad.

»Gedurende hetzelfde heb ik gepoogd, mij steeds
voor den geest te stellen, dat, in de uitgaven der
Stad, al wat tot nut of genoegen van de algemeen-
heid der inwoners kon strekken, de eerste plaats
in de regeling der uitgaven bekleeden moel.

»De inkomsten der Stad toch vloeijen voor het
grootste gedeelte voort uit de belastingen, waarin
alle inwoners, niet zoo zeer naar hun vermogen,
maar naar het verbruik van levensbehoefden, bij-
dragen, al wat dan de nijverheid begunstigen,
den handdel aanwakken kan, wat de verstande-
lijke en zedelijke beschaving van alle volksklassen
kan bevorderen, wat irrigatien, die met den
elber en de welvaart der Stad in nauwe betrek-
king staan, aan dezelve verbinden kan, wat het
betamelijk genoegen van alle volksklassen kan ver-
meerderen, was, mijns inziens, te stellen boven
alles wat voornamelijk door prachtvertooning of
grootscheit van ontwerp zich aanbeveelt. — De

ware grootheid eener Stad is de welvaart der In-
gezeten. Doch wanneer de welvaart niet het doel,
echter ook de eenheid der vormen
zich laat vereenigen, dan verkrijgt, het gene wel-
vaart aanbrengt, tevens bereijheid en luister.
— In alles onder één oogpunt te vereenigen,
is mij, in het besturen, niet anders, dan,
— al een voortreffelijk christen wijsgeer zeide,
met kracht en onverschrokkenheid wel te doen, niet
voor zich maar voor de onderscheiding, veel
min, hetgene vruchtloos zoude zijn, zijn eigen
belang te bejagen, maar de heil en geluk van
allen, zoo ver het onder het welk is, te bevor-
deren en te verzekeren. — Dat aan anderen over
te beoordeelen, of ik die beginselen gevolgd heb,
dan of ik daarvan ben afgeweken. — Dit mag ik
verzekeren, dat zij mij steeds voor oogen waren,
en dat ik de Goddelijke Voorzienigheid, welke
heb dank gezegd, wanneer ik meende te han-
delen naar die beginselen, het mij voorgestelde
doel te hebben bereikt. — Indien ik in de bestre-
ving van hetzelfde met billijkheid en regtvaardig-
heid heb gehandeld, niemand verongelijkt
noch beledigd, noch onvriendelijk bejegend mag
hebben, zal ik mij gelukkig achten, indien de
laaste, hoewel ik mij dit niet kan herinneren,
te midden van moeilijkheden mogt zijn gebeurd,
hoop ik op eenige vergevenheid te mogen rekenen.»

UTRECHT den 21. Maart.

Heden middag heeft de Hoogleraar R. van
Rens het rectoraat der Academie met een Re-
dovering, ter gedachtenis van den, gedur-
rende het afgeloopen Academisch jaar overlede-
nen Hoogleraar JANUS BRELAND, overgedra-
gen aan den Hoogleraar H. E. VAN DER

— Wij zien met bijzonder veel genoegen, dat
de rector der Fransche tooneelvoorstellingen in dit
seizoen op een waardige wijze zal heeselen wor-
den. Mlle. VERNEUIL heeft hier voor korte jaren
door het optreden in *Il y a seize ans*, *La fille
d'honneur*, enz., de aangenamste herinneringen
achtergelaten, en hare medewerking in het schoo-
ne stuk *Manie van Mad. Anselot* en in een an-
der geestig stukje zal dat voorzeker elk voor-
stander van een goed Fransch tooneel met vreugde
vervuld hebben.

— Z. M. H. de grootvorst troonopvolger van
Rusland werd den 20. dezer te Stuttgart verwacht.
Hij zal den 23. een vertoer, en den 26.
te Düsseldorf, op welken dag hij aldaar de Kunst-
Akademie in oogenschouw zou nemen.

— Door Z. M. is benoemd tot ontvanger der Rijks
belastingen te Vreeswijk, E. R. Sutherland, luit-
enant der infanterie op monactiviteit in Utrecht,
en te Montfoort, A. Volkmaars, nummeraif.

— Door Z. M. zijn gedaan de navolgende be-
noemingen bij de mobiele schutterijen, als:
Bij die van Utrecht, tot 2de luitenant: A. Rös-
lans, thans schutter, en *de Kogel*, tot
1ste luit. kwartiermeester: C. de Brauw, thans
1ste luit. bij het 2de batalion der afd., en de func-
tie van kwartiermeester waarnemende, tot 1ste

niet bijzonder van de solo's kan gewagen, zonder
daarbij tevens de orkestratie te hooren, vermids
er zooveel goed van kon gezegd worden, als een
beoordeeling daarvan, niet door de aan eiken di-
lettant verschuldigde discretie, ook in het leffelijke,
werd verhoeden. Vele choren deden zich bijzonder
opmerken door kracht en zekerheid in de uit-
voering, eene allasins groote geoesfendheid deden
blijken. Vooral echter onderscheidde zich de
choren No. 10, *Ach! das Ungewitter naht*, in
de goede uitdrukking van het daarin geschilderde
gevoel van angst, en het vlugten voor het onweder.
Verder het *Jagd-choor* in de 3de afdeeling,
waarin de hooren zich zeer goed van hunne taak
kweten; even als het gehele orkest in deze masje-
lijke begeleiding. Een gunstig gewag kan gemaakt
worden van het choor: *Nun tönen die Pseifen*
und *zicheln die Truemet*, van het choor No. 20,
dat zich door de voortreffelijkheid der instrumen-
tatie doet opmerken; en noemt het met van het
laatste choor, *das groote Fuga*. Behalve deze groo-
tere stukken, had men het genoegen een der nieu-
were piano concert stukken te hooren voordragen.

De maatschappij ter heroverdring den Toekomst
kan voorzeker de afdeeling Utrecht onder hare
beste tellen. Niet slechts de kunst, maar ook de
rijke middelen; maar er bestaat ook een geest-
aan vereenigd streven naar hetzelfde doel, een
vereniging van krachten, die elders niet altijd

wordt opgemerkt. De toenemende belangstelling
in het goede is steeds levendig, en zal deze goede
resultaten, door goede andere dan steeds be-
wordende, doen vervolgen. Niet slechts de
Kunde gedeelte van de publiek, maar ook het
enormen aantal van de goede, waarvoor al be-
zoeken kon worden aangevoerd, de algemeene belang-
stelling en voldoende over dit feest. Talrijk
was het aantal toehoorders, en waarschijnlijk zoude
het nog talrijker zijn geweest, als het bestuur der
afdeeling bij een grooter loket over meerdere ruimtes
had kunnen beschikken. De voorstelling in een
geschikt loket zal onder de wenschelijkste verbe-
deringen in deze Stad blijven behooren.

Een dezer dagen gevoerde pennestrijd over muzi-
kaal beoordeelingen, zoude eenen afschrik van dezel-
ve kunnen geven, zoo wij niet zeker wisten, dat ons
gevoelen op de waarheid vastste en voor bewijs
bestand was. Een kunstminnend en redde kunst-
kennend publiek is wel door het ongegronde eenig-
sins te misleiden, maar het kan ook zeer gemak-
kelijk zich van de waarheid van het grondige over-
tuigen. Daarom maakt elke Courant, als het meest
algemeen gelezen wordende, zich zeer verdienst-
lijk, door het goede te vermelden, als daar is zoo
veel goed bestaat als thans, en vooral bij ons te lan-
de, waar het goede in de toekomst door goed ander
middel kan denbaar gemaakt worden, vermids het
bezit van een goed muzikaal talent, onder de
aanwilt van kunstminnaren behoort. —

**Wie heeft gelijk, de Schreiner of de
Arnhemse Courant, of de Potter?**

Sedert jaren ontzien eenige lieden zich niet van
alle daden van het gouvernement te gekelen en
bespottelijk te maken. Zonder ons te verseren de be-
wegredenen andermaal aan te te doen, zullen wij
ons voor als nu tot een gezamenlijk oordeel. In de
Arnhemse Courant van 7 Sept. 1837 lezen wij:
»Wij gelooven, dat een gouvernement, het-
welk zonder vervolging, een dagblad versen-
delt verspreiden, waarin een ander dan de
aldaar heerschende korst, ombevolpeld wordt
ingedruipen en uitgesproken, om zijne plaats
te hernemen, in het oog der vreemden sterker
geacht wordt, dan dat hetwelk
in een verheffende wet, taanloosstelling en
opdring ook niet minder dan 5 en niet meer
dan 10 jaren bedreigt tegen de genen, die
door openbare gesprekken, uitroepingen of
geschriften zullen getracht hebben oproer te
verwekken of opstand te begunstigen.» En
wat verder: »Evenwel schijnt het Belgische
gouvernement zich sterk genoeg te rekenen
om een dagblad straffeloos te laten uitroepen.
Keer terug WILLEM, en herneem uwe plaats
terwijl het onze jaarlijks de wet tot betuge-
ling van onrust en kwaadwilligheid laat
hernieuwen.»

государства.

